

Selmezbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolós szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES ÁGOST özv. és Fia.

A lapot illető közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több.

Magánhirdetések megállapodás szerint számítatnak.

Nyílt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adnak vissza. ==

Rendezzük levéltárunkat!

A nyári évadban meg-meglátogatják tudósaink egyebek között a mi városi levéltárunkat is, kutatva a multak emlékeit, szellemi hagyományait, hogy feldolgozva, új alakba öntve megmentsék a jelenek és átadják a jövőnek.

E kutatás nyomait viseli magán az az elenchus, mely a múlt század utolsó tizedében a város-ház újjáépülése idején készült; de jegyzetek, halomlás és saját tapasztalatunk alapján is tudjuk, hogy az újabb időig folytonos figyelem, érdeklődés tárgyul szolgált a levéltár tudósainknak; sajnos, hogy csak nekik s nem egyszersmind közönségünknek is, mely éppen nem méltányolja a benne rejlő szellemi kincseket.

Valamennyi jelesebb hazai történelmi mű írója forrásul használta és használja most is.

A „Hunyadyak kora“ nagyíró mű tudós szerzője Telegi becses adatokat szerzett itten, Szalay Ászló, Horváth Mihály nagyobb műveiben nyoma van annak, hogy előttük is ismeretes volt levéltárunk több okmányai.

A Lobmeyer-Mednyánszky-féle vállalat is felhasználta ez adathalmazt mondái gyűjtésénél.

Az utóbbi évtizedekben sűrűn fordulnak meg itt történészeink. Itt járt nevezetesen Wenzel Gusztáv a híres jogtudós, a bányavárosok ezen kis státus in statu jogviszonyainak ismeretéhez gyűjtve anyagot. Majd a történelmi társulat kiküldöttként Thaly Kálmán és Fraknoi Vilmos töltött hosszabb időt, bő adatokkal számolhatván be a megbízó társulatnak.

Később 1872-ben ismét Fraknoi két hónapon át, aztán ismét Wenzel, a 70-es évek közepén Fraknoi harmadszor is, mely ittléte nem csekély mértékben járult hozzá azon művek megalkotásához, melyek a nagy Mátyás király korát tárgyzák.

Az utóbbi években Hellebrandt Árpád tud. akadémiai tag, Demkó Kálmán, Fejérpataky László, Ábel Jenő tudósaink dolgoztak benne; a mult nóban ismét Fejérpataky.

Ipolyi, Mészlányi püspökök kiváló érdeklődéssel lapozgatták benne az incunabulumokat, s nem kissé lepettek meg a szekrényekben csomókba kötött levelek nagy számának láttán, melyek nagyon is magukon viselik a százados port annak bizonyításul, hogy azokat — legalább e században — nem háborgatta senki. — Az ezekben rejlő fény, melynél a multnak nem egy érdekes eseményét olvashatnók el, rejtve van még mindig s ki tudja, meddig leszen így?

Monografusaink közül Kachelmann János, Breznik János, Péch Antal, Szitnyai József, Báró Mednyánszky Dénes, Divald József türelmes kitérítással gyűjtögettek benne tanulmányaikhoz az adatokat; minek folytán napvilágot látott a „Geschichte der ungarischen Bergstädte und ihrer Umgebung,“ „Das Alter und die Schicksale des ungarischen Zinn- und Schmelz- und Bergbaues,“ „A selmezbányai evang. egyház és lyceum története,“ az „Alsó-magyarországi bányászat története,“ „Adalékok Selmezbánya város monografiájához,“ „a magyar pénzverés története“ stb. stb.

E sorok írója hosszú éveken át fáradozott azon, hogy a jobb sorsra érdemes aktákat a portól, penésztől és az összetüportatástól megmentsé; s szekrénybe helyezte azokat.

De hát miért hozzuk mi mindezt föl?

Azért, hogy a nagy közönség figyelmét e drága kincsre felhívjuk s hogy tudomást nyerjenek arról mások is: mikép nagy nehézséggel jár az adatok gyűjtése, onfeláldozó munkának az eredménye egy-egy a levéltári adatokon készült füzetke, vagy könyv.

Ezt tudva, tán rájön egyik vagy másik törvényhatósági bizottsági tag arra a gondolatra, hogy a közgyűlésen oly értelmű indítvánnyal lép elő, miszerint méltatva ez őt bányaváros ismert multját, annak nem ismert multjáról is te kellene venni a sötét leplet s így immár a halaszthatatlan teendő közö sorozandónak tartja a levéltár rendezését; anynyival inkább, mivel mint az általános vélemény mondja: az ipar és kereskedelem terén egy lépést sem tehetünk előre, sőt egyik főiparunk a bányászat csak a vérmesebb reményűnek szemében bir jövővel.

Már pedig, ha ez így volna, akkor csak kell valami irányt vennünk, melyen tovább haladjunk, csak kell valamit nekünk is tennünk társadalomnak, anyagi s szellemi jólétünk emeléséhez. Hisz még az a szent is így szólott a vízbefelőhöz, mikor ez segítségért kiáltott: „megsegítlek, hanem mozdjál am magad is!“

Telhetjük ezt annyival is inkább, mert a ren-

TÁRCZA.

Utolsó látogatás.

Bücsúzni jöttem oh drága Nagysád!
Meg van lepette úgy-e bár,
Hogy így lerántam a bilíneseket,
Melyekkel magához zárt?
Hogy nem taposhat a porba' többé,
Büszkeségem fellázadt! . . .
Bizony úgy Nagysád, bücsúzni jöttem,
Ez az ok, a miért itt vagyok.

Játszott szívemmel, — akár a gyermek,
De a játékszer elforrott:
Ahoz nem szokott lábai alatt
Mogmozdult végre is a rög,
És most? Helyettesít kell keríteni,
Ki — akár én — olyan legyen . . .
S ez aztán Önnek nemde gondot ad,
Ily jó bolondot hol vegyen.

Emlékszik, midőn utolszor láttam
Miről beszéltem Önnek én?
Szerelemem esengő szóra várva,
Hogy „szeret-e? azt kérdezem!
S amit felelt majd a földre sújtott,
— Nem volt szavában irtalom!
„ . . . Ah kérem milyen unalmas tárgy ez . . . “
És ásitott is, jól tudom.

Megunt! Nem hittem, de sorsom ez lón,
S mint ócska csipkét eldobott.
De azt hívé: szívem visszavonoz majd,
Hogy válni tudni nem fogok.
Hogy majd visszajárok könyörögni
Szívének koldus rongyait . . .

Hogy megdöntsem Önt eme hitében,
Azért vagyok mostan csak itt!

Találkozni fogunk százszor is tán,
Útcán, szalonban, s más helyen;
Hideg fohajtás, fáradt mosollyal, —
Üdvözlétünk most már ilyen.
Bár az utcasarkon visszanezünk
A másik vissza nem-e néz?
Boszusan neveljük egymást aztán,
Ennyi lesz talán az egész.

Oh, lesz olyan is, mit elfeledni
Én soha soha sem fogok,
Legyek bár a sorstól messzeárva
Csak előttem lesz folyton két dolog:
A papagály, mely kacagva szállott
Vállamra neha-néha le,
És a régi óra játsza dallam,
E megszokott ismert zene.

Szívet? Azt úgy is soh' se bírtam,
Vagy mit is mondok Eg becsáss!
Szászlye volt csak, szíve az nem,
Most ez Önök-nl a szokás,
Miként kötött le? Mostan is esodálom
Szívemnek bolond álmait . . .
Bocsinat Nagysád nincsen igazam,
Vagy tévedés nálam ez a hit.

De mégis! Látja alig vádoltam meg,
S a melegség már eszembe jut
Hisz' hogy siratta, mit elveszített
Egy bál alatt a kis jón-jout,
Medvét, a vagy kutyát ábrázolt az,
(Egy forintot sem ért talán . . .)
S gyászt is éltött . . . Szívvelenségről
Merjenek szólni aztán!

Nem úgy mikor a porban csúsztam
S a fájdalom már majd megélt,
Mikor könyeimnek záporától
Nedvessé lón a durva föld,
S könyörgtem: Túrjon meg közelében,
Legyeek bár gúnyolt, megvetett . . .
Ah, de hisz' akkor is köny volt a szemében,
Oly józáuen nevetett.

Ha ehikkről, elegáns toalettről
Hallok beszélni ezután,
Férfi szívet játszó Omphaláról,
Én Önre gondolok csupán!
Hanem igaz szerelemről szólva
A beszédből Ön kimarad . . .
Bücsúzni jöttem, — esekolom kézet,
Nagysád, — ajánlom magamat.

Dávid Béla.

Megmondtam a

Megmondtam a rózás fellegeknek:
— Napkeletre vándoroljatok! —
És a felhők napkeletre mentek,
Üdvözülni — — oh a boldogok!

Bihor hajnalán,
Csöndes alkonyon
Félkerestek téged, angyalom . . .
S boldogon regélték el neked
Halhatatlan, hő szerelememet!

S megmondtam a szürke fellegeknek:
— Napkeletre vándoroljatok! —
És a felhők napkeletre mentek,
Mint — elítelt bűnös angyalok . . .
S ott — egy srí felett,
Kéblük megrepedt! —

dezs csekély évi kiadással járna, aztán meg egész társadalmunk ügyis kulturális irány felé hajlik, s így egy lelkes felszólalónak indítványra előre látólag kedvező fogadtatásban részesülne.

Pusztított ezen a levéltáron a tatár, pusztítottak Rozgonyi emberei, később a labancz és kurucz egyaránt; majd még véresebben egyesek lelketlen kezelese; mindezeknél azonban vétkesebb volna a tudatlanság emelője nevelkedő közönység, mely elzárna e drága könyvnek lapjait a tudni vágyó elől, hogy se ez, se ő maga ne olvashassa azokat, de a szü, a záron is áttörő hatalmas szü annál biztosabban végezhesse velők enyészto munkáját.

E téren a közöny a közérdek ellen, mindnyájunk ellen irányozza törét, mert hisz van-e közöntök olyan, ki ne vágyódnék a multnak ismerete után, azon kis szűkebb hara multjád iránt, melynek jelenével az ő elete, jövője oly annyira egybefűződik?

Csak egy lelkes kezdeményezés a levéltár rendezése iránt, s a mult, 5-6 év alatt fel van tárva, s mit mi homályos mondak alakjában tudunk e város történetéből, azt biztos adatok megtisztítva, az idők hosszú folyamán a történehez tapadó homályos meséktől tisztultan táriák élénk, melyre biztosan mondhatjuk reá, hogy „nem esze ez gyermek!”

De meg ha meg nem érdemelne a rendezést, csak nem látogatna el annyi jeles tudós oly távolból többszörösen is!

Bizony országos, általános kulturális érdek is kívánja azt s nemcsak a helyi érdek, hogy e 30-40 ezer, nagyrészt felbontatlan levelet tartalmazó levéltár immár rendeztessek!

V. F.

Levél a szerkesztőhöz.

Egykoron azon szokás dívott Selmezbányán, hogy a bányalegk (Bergknappschaft) saját lohogója s az ék és kalapács jelvénye alatt évről-évre Szt-Háromság napján összegyűlt a hűségűk letevésére.

Ezen ünnepes kivonulás majd Szeklánán, majd pedig Selmezbánya Szt-Háromság-terén ment végbe, s valóságos köznépe volt az itteni bányászágnak.

Hasonló eljárást követtek a városbeliek is a polgári milícia hűségének megújítása ezéjából, az időről-időre visszatérőleg megtartott „Musterung” alkalmával.

A városi lakosság két főbb osztálya e szerint megújította fogadalmát a haza, a korona s a város iránt tartozó hűségnek, miáltal ez ünnepszeg a politikai hitvallás valóságos confirmatóriája s a honpolgári köteleim nyilvános „Memento-jává fejlődött.

Imen magyarulazható azon törhetetlen ragaszkodás, melyvel e bányaváros az uralkodóhá iránt mindenkor

viseltetés s a „peculium” elnevezésre a szó teljes értelmében érdesült. — Ungváncs ez adja magarázatát annak is, hogy a közköz letevésére azon hatalmak is nagy súlyt fektettek, melyek Selmezbányát elhódítván, a lakosságát elől sorban a hűség fogadalmát vették ki régi szokás szerint nyilvánosan a szabad éj alatt.

A rég elmúlt idők ezen vonzó emlékei voníták el szemem elől minap a polgári dal-és zenék zászló-avató ünnepi, a lelkes közérdekűk és sokat mondó rövid lemondatok hallatára, ott a város egykori fogadalmi terén, — hiszen ezek a hazafii hűségnek, a lángoló hazaszeretetésnek, a seplőtlen közérdeületnek az esküdni is jelentősebb nyilvánulásai, a polgári erényeknek a szív mélyébe véssző s abból fakadó, még a köteleesszgerű fogadalmnál is bensőbb emanatioi valának.

Miólőn ez ünnepelesszgerűl e fennkölt érület enunciaciósa körül azon nemes versengésűl láttam, melybe nemcsak a társulat tagjai s a főgönyön kebűl korszorisedények, hanem városunk érdemdűs, özbeborúlt hajú atyai is vetekedve elegyedtek a honpolgári erények megújító megünnepésére: azon boldogító, biztató tudat támadt keblemben, hogy a közönszgerűl nyilvánosan kifejezésre juttatót érzelmei a nemzeti közérdek őrvened fejlődésének, haladásának s terjedésének fogadalmiszgerűl biztosítékai.

Vizsont pedig t. szerkesztő úr, e becses lapjában visszaadva látván a honserzetet fogadalmiűl elmondottakat, s tudván azt, hogy ezzel az elvetett nemes mag újabb s újabb termő talajba ültetettek el: ellenálhatatlánlül két lelkemben a vágy, hogy ezért, mint a közgyű érdekében tett ezen megbeszgerűlhetetlen szolgálatért legforróbb köszönetemet s ünnezen elismersem rójóm le és már első számvál is bekészontó ez irányban lapjához gratuláljak, vállalatának pedig változatlan sikert kívánjak... a haza javára!

Egy régi polgár.

K Ü L Ö N F É L É K.

— Stefánia öz. trónörökűsnő e hó 7-én csakugyan megérkezett Selmezre, hol az állomását a polgármester vezetése mellett Háld József, minisz. tanácsos, Farbaky István főbányatanácsos, Soltz Gyula főerdőtanácsos, Kvaszay Mór prepost-plebános, Panek Özön gymn. igazgatóból álló bizottság fogadta. Ő-fensége azonnal Szt.-Antala ment innen Coburg Fülöp kir. hercegz, Chotek grófnő s Bellegarde gróf kíséretében. Mint értesülünk itt több héten szándékúlk tartózkodni. E hó 8-án városunkon végig kocsizott Ő-fensége Lajzi hercegzegnő kíséretében s mint halljuk, a mai tüzöltői majálshoz is várják.

— Személyi hírek. Ocsosvsky Vilmos kir. tanácsos, polgármester e hó 8-án több hétre szabadságra ment, Szintnyai József főjegyzőt helyettesíti. — Krassó Kálmán közig. tanácsnok e hó 10-én négy heti hadgyakorlatra ment. — Schusztler Lajos v. alkaptányi e napokban vonul be nehét üli hadgyakorlatra. — Ács József v. pénztári tiszt e hó 5-én kezdte meg négy heti szabadságidejét.

Ott ül a törökalmi egyszerű, de teljes kényelmű urinak könyöklőjén az, ki a vidéket megfosztotta költészetétől, de megmentette az árvízait, a szárazságtól és szegénységűl. Fel és alá a Tisza mentén hangzik a keserű panasz, hogy az ármentesítés millioktó emészit föl, a talaj termékelennő válik; mindezt az öreg Törökhalmy Ábris birtokán csak hírből ismerik; a védgátakat megerősítettte, a birtokot csatornákkal látatta el, az Alföld szeszélyeihez alkalmazta a külföld vívmányait, s a vidék kezdett prózái lenni, mint valami amerikai farm, de az emberek vidámak, elégedettek benne.

Csak éppen az, ki főlelmelte, megmentette a vidéket, nem tud boldog lenni, bár minden talpalatnyi föld az ő szorgalmát, tevékenységűl hirdeti.

Ott támaszkodik a keletre nező könyöklő korlátfájához, lehetőleg kényelmebe helyezve bennül lábait (valami szerencsétlen kocsizás emléket). Magas, kopasz homlokú redőkebe vonul, foga erősen szorítja az egyszerű meggyfászikpát, melyből finom havanna fűstje kanyarog; keze, melyen széles forradás látszik, türelmetlenül dobol a mellette álló dohányzó készűlek asztalkáján. S a lenyűgözött, de még mindig hatalmas test lazás igatortóságban van atoll, mi jobban nyomja lelkét az átült száz hanyarúságnál, ezer veszélyénl, mi szemét borússá teszi, homlokát redőkebe vonja; elégetlenségűnek oka egyetlen gyermeke, egyetlen fia: Elemér.

És miért? Hisz Elemér derek fia, csinos fia, nemcsak minden hölgy, de minden férfi is kénytelen beismerni, hogy Törökhalmy Elemér szép jelenszgerű: magas, sugár, szemében tűz, homlokán férfiaság, arczán egészség, kezéről tudja mindenki, hogy egyforma ügyesszgerűvel kezeli a kardot és fékezi a makranczos lovat, az alföldi tartalékos tiszt, fellépése biztos, dalás; mi lehet az oka, hogy az apa, kit a hídeg vér mintaképűnek tartanak, emyire felindult? A vidék mende-mondáiól megtudhatjuk, hogy a fiú — szörnyűsű elgondolói — a kormány-

— Űdvoztet a dalkörnek. A selmezbányai polgári dal-és zenekört számos hazai társeszgerűlet Űdvoztet jubileuma alkalmával. Ezek közül kiváló becű a Rudolf trónörökűs Ű Fenszgerű fővdnökszgerű alatt álló „Budai zenekademik”-é, melyet szű szerint ide itkaptunk, s mely a következő: „A budai zenekademia Űreavdozó meglepetéssel vette a selmezbányai polgári dal-és zenekört azon szűves és lekötözöz meghívást, melyvel huszonöt éves fennállásának emlékekűl a zászlószűvésűl egybekötött öröműnepeben való részvételre szűlöl fel bennünket. Jól esett nekűnk ezen meghívás, de még jobban esik az a tudat, hogy létezik a felvidéken egy egyesűlet, mely huszonöt év ő a áll fenn, mely a magyarosodás, a nemzeti dal és a zeneművészet terén zű nélkül szerzett érdemeit és babérait, immár azal képes konstatálni, hogy zászlószűvésűl egybekötött huszonöt évre visszatekintő öröműnepe rendez. Ez az, ami esalhatatlan bizonyosága és fényes tanujele az egyesűlet eddiggi sikeres működésének; a mi valódi bensű örömmel tölt el bennünket. És bár a budai zenekademia, mely nem csupán zeneművészi, de zeneoktatású intézmény is, a jelen időpontonban és alkalomból a magyar zene és dal emez öröműnepeén tényleg részt nem vehet, lelkével azonban jelen lesz ott; szívűlöl kívánva, hogy a selmezbányai polgári dal és zenekör a felvidéken a nemzeti gönyűsz gerűl em paládioma, még sok, de sok huszonöt évig virágozzék és éljen! A budai zenekademia igazgató választmányja nevében: Budapest, 1890. június-hó 24-ön. Cuzik Károly s. k. elnök, Jellner Ferenc s. k. titkár.

— Stefánia Ű-fenszgerű Vihnyűnl! Mint értesűlünk Stefánia öz. trónörökűsnő Ű-fenszgerű a délletű 10 órakor meglátogatta Vihnye-fűrdöt, mely fűrdöket már egy ízben szerencsétlente magas látogatásával.

— Egy eltűvedt jelzgerű. A selmezbányai polgári dal-és zenekör mult hazai jubileumán megeszett az a különös eset, hogy egy kis hazafias motto a betűk töredékűnl eltűvedt s így referádánk más adott egyik kedves korszorűslány szű ajkára, mint a mit mondott. Muszka Margit k. a. ugyan ezt mondotta a szű beverésűnl: „Lobog diadalmasan a helybeli polgári dal-és zene-egyetűl felvirágoztatására és magyar hazánk dicsözgerűre!” Szűvesen igazítjuk helyre a tövedűst, e hazafias sorok közlésűvel.

— A tüzöltők majálisa. A helybeli városi önkormányzó tüzöltő egylet ma d. e. 10 órakor tartja rendezűlvi közgyűlűsűt a városi vígadó nagy termében. Déluntán a város közelében levő kies Rovna fenyvesbe rádűnlnek ki az egylet tagjai és szűvesen látják körkűben minel nagyobb számban a városi közönszgerűt.

— A Szintnyára! Alig mulik nap, melyen kisebb nagyobb csoportok ne rádűnlának a mi „kedvelt Szintnyánkra. Most kiválóan a vacatűlöl élvezűt tanárok soratűl kerűl ki a kirándulók nagyobb része. Messze távolból is érkeznak naponként városunkba turisták, kik azonnal oda a magasba törnek fel. A Szintnyá-osztály tagjai jűvű vasárnap Dr. Téry Özön tisztb. alelnökkel mennek föl nagyobb számban, köztűk a tisztb. alelnökkel egyűtű érkező budapesti

Szép halottam, elhöztek neked,
Elhöztek: a felhő, s alkotány
Halhatatlan mély fájdalmamát!

S megmondtam az éjji szellemeleknek
— Napkelet tájára szálljatok! —
És a síri árnyak arra mennek,
Arra szállnak, mint a sóhajok...

Néma hantodon

Sir a fájdalom ...
És e halvány árnyak, angyalom
Nemsokára elhozzák nekem
Sírű társul megtört szívemet.

Klein Béla.

Árnyra fény.

— Elbeszélés. —

Irtta: Schauschek Gábor.

I. Fejezet.

Mosolygó, vidám róna körűkűl: ha az egyszerű törökalmi urilak magasából szűnéz a szem a tájon, nem lát egyéb, mint a munka, szorgalom és boldog természetű összatűs hatása folytán létrejűtt tenyészetet. A legnagyobb táblákrűl már a szűrés kertekbe kerűlt az Isten áldásán, s a hullámozó kalásztenger helyén tarló sűrgállik, melytűl kellemesen válik el a sokat zöldes, óriás magasszgerű kukorica, melyből az a sokat emlegetett dárász közűk is alig látszanék ki. Az utak porlepte akáczain túl a nyári porban, gözlen feltűnik egy-egy erdőske, sugár templom torony, fehérűlő urilak, gazdaságú épűlet és fűstölögő, dűbörgűlő csűplögépek, a lőzelen dolgos fűrgű nép, a mint a maga vagy az uraság földjein végzi az évszaknak megfelelű szűzfűle munkáját. Itt-ott még felhangzik a dal, de nem lehet úgy elműláni rajta, mint régen, mert belevegűlyűl a gepek zaja, zakatolása, futtye, mind oly hang, mely zavár, mely bántó.

H I R D E T É S E K.

1628. szám. Árverési hirdetmény.

1890.

A selmecei k. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint végrehajtsi árverés, **Welsz Adolfnak** a kolpachi 96. sz. tjkvben A I. 1. sor 304 házs. fekvőségéből illető felére, Zlinszky Lajosnak 100 frt tőke s járulékaiknak kielégítése végett, **Kolpach község bírói házánál, 1890. évi július-hó 28-án reggeli 9 órája** tüzetett azzal, hogy a kérdéses fekvőség a 669 frt 50 krnyi becsáron alul és — az utóajánlatnak fenntartása mellett — eladatni fog.

Kikiáltási ár 669 frt 50 kr. adó szerint megállapított becsár.

Árverezni szándékozik tartoznak a 669 frt 50 kr. becsárnak 10 % -át készpénzben, vagy óvadékképes érték papiroknak, bánatpénzzá letenni.

Vevő köteles az ígért vételért 90 nap alatt 6 % kamattól a selmecei k. adóhivatalt mint bírói letéti pénztárnál kérvény mellett lefizetni.

Az árverési feltételeknek többi pontjai, ezen aljáró telekkönyvi hatóságnál és Kolpach község bírói házánál hivatalos órákban megtekinthetők.

Selmecezbányán, 1890. évi július-hó 5-én.

Heyder, kir. jbrir.

120. szám. Árverési hirdetmény.

1890.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a selmecezbányai kir. járásbírósa 1574/1890. számú végzése által Zindel Amalia javára **Grosz József és Rozália selmecei lakosok** ellen 341 frt tőke, ennek 1890. év április hó 23. napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 32 frt 80 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtsi alkalmával bíróság lefoglalt és 568 frt 50 kr-ára becsült lovak, kocsik, butorok és ágy-neműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a selmecei kir. járásbírósa 1693. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Selmecezen alperesek lakásán leendő eszközökre 1890-ik év július-hó 21-ik napjának délelőtt 10 órája határidővel kitézik és ahhoz a venni szándékozik ezennel

oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívattak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtsi jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Selmecezen, 1890-ik évi július-hó 8. napján.

Hoffmann Alajos,
kir. bírósági végrehajtó.

137. és 136. sz. Árverési hirdetmény.

1890.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipoly-sági kir. törvényszék 2384. és 2385/1890. számú végzése által a selmecei Népbank javára **Vadass Gábor és Vadass Hermán** ellen 475 frt és 100 frt tőke, és per-járlékai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtsi alkalmával bíróság lefoglalt és 419 frtra becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a selmecei kir. járásbírósa 1811. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Selmecezbányán a magas házban leendő eszközökre 1890-ik évi július-hó 22-ik napjának délután 2 órája határidővel kitézik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívattak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követel-

ését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtsi jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Selmecezbányán, 1890. évi július-hó 13. napján.

Hoffmann Alajos,
kir. bírósági végrehajtó.

Házeladás.

Selmecezbányán a 16. sz. ház,

mely 9 szoba, egy előszoba, 3 konyhából stb. áll, hozzá tartozó tágas kerttel, két pincével, (jó ivóvízzel) együtt szabad kézből **eladó.** Bővebbet a ház tulajdonosánál **Janovszky József** úrnál tudhatni meg.

Nagy nyeresémeségek

a legnagyobb biztonság mellett.

Meghívás a budapesti bankgyűléslet részvénytársaság által létesített **alkalmi sorsjegytársaságnál** 500 állami és osztr-magyar helyszelg ellátott magánsorsjegyről való részvételre. Nyeresémszég 16 milliónál több. Nagyon kedvező csoportosítás. Kitéő nyeresémeségek csak 3 frt haventki befizetés mellett.

Ügynekök kedvező feltételek mellett alkalmaztatnak.

Ajánlatok intézendők a budapesti bankgyűléslet részvénytársasághoz Budapest, Erzsébet-ler 18. sz. 1-3

Az „Ö-postához“

ezimzett vendégfogadó f. é. augusztus-hó 1-étől kiadó.

Turisták számára!

Havelok jó gyapjulodenből	12 frt.
Erdész-köponyeg vízáthatlan lodenből	9 „
Esököponyeg vízáthatlan lodenből	13 „
Havelok vízáthatlan lodenből	13 „

Kapható:

JÄHN VILMOSNÁL

Selmecezbányán.

1-13

Kiadó lakás.

Az alsó-magyarországi bányatársulatnak selmecezbányai kerületi intézetének (Probiergaden-Verein) tulajdonát képező, ezeltől Aschner-féle ház földszinti helyisége, mely három szobából, hozzá tartozó konyha, kamarákból és padlából áll, **f. é. október-hó,** esetleg **augusztus-hó 1-étől**

bérbe adó.

Bővebbet mélt. Goldbrunner Sándor úrnál, az egyesület elnökénél.

2-2

!! Höchst wichtig für Jedermann !!

Die Arbeiter-Strike

in Wien, sowie die schlechten Geschäftsverhältnisse haben die grosse Wäsche-Fabrik G. M. & Co. gezwungen, die Erzeugung einzustellen u. den Concurs anzuzusagen. Ich habe von der Concursmasse die ganzen Waarevorräthe angekauft u. bin daher allein in der Lage, diese vorzügliche Herren- u. Damen-Wäsche zu folgenden ungläublich billigen Preisen Jedermann zu senden:

3 Stück Herren-Hemden, aus Riesenleinw. beste Qualität bloss	fl.	2,75
3 Paar „ Hosen „ „ „ „ „ „	„	2,55
6 Stück „ Krägen, Steh- oder Umlegkrägen 4 fach	„	—,95
6 Paar „ Manchetten, 4 fach, beste Qualität	„	1,85
6 „ „ Socken, gestriekt, weiss oder echtfärbig	„	1. —
6 „ „ Normal-Schafwoll-Socken, beste Qualität	„	1,45
6 Stück „ Cravatten, eleganteste Muster	„	—,95
3 Damen-Hemden, aus Chiffon mit reicher Stickerei	„	2,95
3 Paar „ Hosen, „ „ „ „ „ „	„	3,95
3 Stück „ Nacht-Corsetten „ „ „ „ „ „	„	2,75
3 „ „ Unter-Röcke „ „ „ „ „ „	„	2,95
6 Paar „ Strümpfe, gestriekt, weiss oder echtfärbig aus Wolle, in allen Farben	„	1,75
6 Paar Damen Normal-Schafwoll-Strümpfe, beste Qualität	„	1,75
6 Stück Wirtschafts-Schürzen mit Bordüre u. Latz	„	1,75
12 „ Taschentücher mit färbiger Bordüre u. gesäumt	„	1,25
6 „ Rein-Leinen-Taschentücher, hochprima	„	1,45
6 „ Plüget-Handtücher mit Franzen	„	—,95
6 „ Rein-Leinen-Handtücher, weiss und mit färbiger Bordüre	„	1,55
6 „ Rein-Leinen-Servietten, complet gross	„	1,45
6 „ „ Küchen-tücher	„	—,85
6 „ „ Staub-tücher gesäumt	„	—,75
Weisse Spitzen-Vorhänge in den feinsten franz. Mustern	„	2,25
Prachtvolle Jute-Vorhänge mit Draperie u. Franzen per Fenster	„	1,75
Englische Herren-Reise-Plaids aus reiner Wolle	„	4,75
1 Ripsgarnitur in den schönsten Farben, bestehend aus 1 Tischdecke u. 2 Bettedecken, mit Seidenquasten	„	4,25

Versandt nach allen Orten gegen Voreinsendung des Betrages oder Postnachnahme, doch empfehle ich die Voreinsendung als den billigsten Weg, da hiudurch die Postprovision gänzlich erspart wird und auch die Waare franko Emballage u. franko Verpackungsspesen in elegantem Cartone gesandt wird. Adresse:

„Wiener Kaufhaus-Gans“

Wien, Weissgärber, Kolonitzgasse 6.

1-8